द्वाद्यमद्य न विद्यविधं नद्यम्। 'पानसं द्राचनाध्यः खार्जुरं तालमैचनम्। माध्वीकं टङ्गाध्वीकं मैरेयं नारिकेलजम्। समानानि विकाराय मद्यान्येका-द्यैव तः। दाद्यं त सुरामद्यं सर्वेषामधमं स्टतम्"

दादग्रमस प्रश्वादगर्याचतो मनः। "वसायुक्तमस्स्कः म्लाग्ट्रकर्याविड्नस्यः। स्रोप्यास्य दूषिका स्वेदो दादगैते रूपां मनाः" स्विसंदितोक्ते रूपां दादगविधे मने। तत्र "प्रसां वसां क्रमेणैव युविदक्ता सनीवितः। स्टदारिभिश्च पूर्तेषास्त्रदेषान्तु वारिभिः" युद्धिप्रकारमाङ तलेवं।

दाद्यमास ए॰ दाद्यगुणितो मासः। १ चैत्रवैशासन्द्रौडा-बादत्रावणभादाश्विनकार्तिकमार्गभीषेपौषमाधणान् गुन-संज्ञतेषु दाद्यसु मासेषु "कचित् दाद्य मासाः संवत्सरः

कचित् त्रयोदय मासाः'' त्रुतिः ६वः । श्वेषे पुः दाद्यमासन्याम् नःदादयस्य मासेषु कतेव्यं कर्म। विष्युसः छत्ते मार्गादिमासेषु तिषिभेदे दानकोमादिकमेभेदे यथा

"मार्गगीर्षेगुक्तपञ्चदग्रां स्मिश्चरःसंयुक्तायां चूर्जित चत्रणस्य सुवर्णनामं प्रस्थमेकं चन्द्रोदये ब्राह्मणाय प्रटापयेत । अनेन कर्मचा इपनी भाग्यशान भिजायते । पोषी चेत् प्रव्ययुक्ता स्थातसां गौरसप्पक बकोद्धनित-गरीरो गव्यष्टतपूर्णमुक्ता नाभिषात्ताः सर्वीवधीभिः सर्व-गन्दैः वर्षेशीजैव स्नात्। इतेन भगवन्तं वासंदेवं स्नाप-यिता गम्ब प्रवादिमियास्य च याक्रीवीहंस्रतीय मन्त्री: पावके ज्ञत्वा ससुवर्धीन छतेन ब्राह्मणान् खस्ति वाचवेत् । वासीयुगं कवे दद्यात् । अनेन कर्मणा प्रध्यते । माची मचायुता चेत्तस्यां तिनैः त्रादं कला प्रतोमवति। फाल्गुनी फल्गुनीयुता चेत्रात्त्र्यां ब्राह्मणाय सुसंस्थतं स्वासीर्षं पयनं निवेद्य भार्यां मनोत्तां क्ववतीं द्विववतीश्वाप्रीति। नार्यप भन्नीरम् । चैत्री चित्रायुता स्थानस्यं चित्रवस्त-प्रदानेन सौभाष्यमात्रीति। वैशाखी विधाखायुता चेत्तस्यां ब्राह्मणसप्तकं चौद्रयुक्तौस्तिलैः सन्तर्य धर्म-राज्ञानं प्रीयाधित्वा पापेभ्यः प्रतोभवति । ज्यौनी च्ये हायुता चेत्तस्यां स्वितान'हप्रदानेन गवामाधिपत्य' प्राप्तीति । आषाद्यामाषाढायुक्तायामन्त्रपानदानेन तदे-वाचयमाप्रोति। त्रावण्यां त्रवणयुक्ताया जनधेतुं साजां वासीयुगाच्छादितां दत्ता खर्गमाप्तीत । प्रौष्ठ-

पद्यां प्रौडपदायुक्तायां गोदानेन सर्वपापविनिर्शक्ती. भवति । श्वात्रय ज्यामित्रनीगते चन्द्रमसि इतप र्षं भाजनं सुवर्णयुतं विषाय दत्त्वा दीप्राग्निभविति। कार्त्तिकी क्रांतिकायुता चेत्रस्यां चितस्चायमन्यवर्षं वा गगाङ्कोदये 'सर्वग्रस्यरत्नगन्धोपेतं दीपमध्ये बाह्मणाय दस्वा कान्तारभयं नग्रति । वैशाख गुक्त हतीयायासपी-लितोऽचतैर्वास्तरेवमस्यच्ये तानेव इत्या दत्त्वा च सर्व-पापेभ्यः प्रतोभवति । यञ्च तिकास्त्र हिन प्रयक्ति तद-च्यमात्रीत । पौष्यां समतीतायां कृष्णपच्चहादग्रां सोपवासिक्त के सातिका कोदनं दन्ता तिलेवा सुदेवम-भ्यर्च्य तानेव इस्वा दस्वा भृता च पामेभ्यः पूर्ताभवति । माध्यां समतीतायां कृष्णुद्वादश्यां सीपवासः अवणं प्राप्य वास्तरेवात्रतोमञ्चावित्तंद्रयेन टीपद्दयं टटात्। दिचिषपार्श्वे महारजतरक्षेत समग्रेष वाससा हततुना-महाधिकां दत्त्वा वासपात्रे तिसतैसत्सां ग्राप्टां दत्त्वा न्द्रोन सन्योग वासमा एतत्कला कतकत्योयिकन् राष्ट्रे अभिजायते यस्तिन् देशे यस्तिन् कुने स बलोज्जनो-भवति। श्वाद्यनं सकतं नासं त्राष्ट्रायेभ्यः प्रत्यहं एतं पदद्यादिवनौ प्रीणियत्वा इवभागभवति । तिकालेव मासि प्रत्य हं गोरसे बौचा वात्र भो जियला राज्यभाग-भवति । प्रतिमार्गं रेवतीयुते चन्द्रमि मधुष्टतयुतं रेवतीपीत्ये परमासं ब्राह्मणान् भोजयिता रेवती प्रीचित्वा रूपभागभवति । माचे मासेऽनि प्रत्यक्तं तिबैद्धीला सप्तं कुलमापं ब्राह्मणान् भोजियला दीप्राग्निभवति । स्वां चतुर्दशीं नदीजले स्नात्वा धर्म-राजानं पुजवित्वा सर्वेषापेभ्यः पुतीभवति । यदिकदि-पुछान भोगान चन्द्रसूर्ययहोपमान्। प्रातःस्नायी भवे-वित्यं दी मासी माचफाल्युनी"। कत्यतन्त्रे दर्शितानि खन्यानि च मामभेदकार्याणि हम्यानि ।

दादशमासिका न॰ भाषिभवं ठञ् माधिकम् कर्म॰। स्टत-दिनाविधदादशमंख्यापूरणे माने कर्तव्ये प्रोतोद्देश्यके स्रादभेदे।

दादशयात्रास्ती दादशस्य मामेषु दादशविधा याता। यात्रातस्त्रे स्तन्दपुराणोक्ते मासभेदे देवोत्सवे यात्राभेदे तास्र तत्र दर्शिता यथा

"इन्द्रयुक्त ख्वाच वैशाखादिषु मासेषु यात्रापृजाविधि सने ! । श्रोतिमिच्छामि देवेशे यथावद्वक् मर्हिस । जैमिनिक्वाच । वैशाखादिषु पासेषु देवदेवस्य गार्क्कियः।